

[Morton Lange.]

er for projekter, man forhandler om, om der er tegn til, at vort arbejde er blevet godt koordineret, godt ledet, om vort nye sekretariat har fået gang i arbejdet, kort sagt, om det, som vi grundlagde for et par år siden, også udvikler sig, som vi gerne ser det. Vi er ikke i tvivl om, at vi får en række oplysninger på disse områder i udvalgsarbejdet, og det vil naturligvis gøre det noget nemmere for os ikke alene at tage stilling til dette forslag, men også at fortsætte hele det arbejde, som må dukke op igen her i tinget, forhåbentligvis med kortere og kortere mellemrum.

Desværre er det for mig klart, at når det er lån, der kommer op som en af de første ting, efter at vi har vedtaget loven, er det vel nok, fordi låneløsningen på mange måder er noget af det nemmeste. Der blev, så vidt jeg har forstået — jeg var ikke til stede selv — ved indgangsprædikenen til denne samling klaget over, at vi var nogle onde mennesker, som ikke deltog i dette arbejde. Jeg tror faktisk, at når man ser statistikken over, hvor få mennesker vi mobiliserer til personlig hjælp i udviklingslandene, er det et ganske overordentlig forbløffende lavt tal; vi står langt under alle andre lande, som overhovedet kan tænkes at levere teknikere o. s. v.

Det ærede medlem hr. Niels Matthiasen sagde i den forbindelse, at det var måske udmærket, om vi sammen med lån også sendte nogle teknikere. Jeg er i hovedsagen enig i denne betragtning; men når der er kommet et låneforslag, er det måske bl. a., fordi det at finde et passende antal teknikere, pædagoger, og hvad det ellers kan dreje sig om, er grusomt svært. Vi kommer midt ned i vor egen uddannelseskrisse og opdager, at det, vi skulle hjælpe udviklingslandene med, og som måske ville være det mest betydningsfulde, er en mangelvare, som i dette kongerige er endnu mere udpræget end mangelen på kapital, så jeg tror nok, der kunne lægges en hel del gode planer, som vi kunne få støtte til, men de støder på vanskeligheder, som er svære at overvinde.

Men det er nogle af de ting, vi kommer ind på i udvalgsarbejdet, specielt når vi får nærmere oplysninger om, hvorledes sekretariatet har fået hold på arbejdet. Vi vil

naturligvis også meget gerne høre noget om, hvor man har tænkt sig at dirigere lånene hen. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg på et tidspunkt i sommer fik et temmelig alvorligt chok i forbindelse med perspektiverne i vor udviklingsstøtte, da man fra amerikansk side kom med et forslag om, at nu ville det være det rette øjeblik at dirigere en del af vor udviklingshjælp til Vietnam, det ville være et passende bidrag til krigen på disse kanter. Jeg har forstået og forstået med stor glæde, at af det usædvanlig usle skind blev der ikke garvet bukser. Jeg håber heller ikke, vi ved en senere lejlighed skal få en situation, hvor udviklingsstøtten bliver brugt som led i den kolde krig. Det må vi med al magt undgå.

Jeg håber, at de projekter, den højtærede udenrigsminister har antydnet i sine bemærkninger til lovforslaget, ligesom det hidtil har været tilfældet, ikke kan siges at bære ved til et bål, som er et krigens bål, men derimod skal sikre — sådan som udviklingsstøtten i al almindelighed — den fredelige udvikling, for det er det, som er målet med den.

Rimstad: Ved behandlingen af lovforslaget om teknisk samarbejde med udviklingslandene i 1961-62 udtalte vort partis ordfører, professor Arne Bertelsen, at han på adskillige punkter nærrede ængstelse for, at loven ikke ville komme til at virke efter sin hensigt, at den, hvis man ikke var omhyggelig og foreløbig adviste beskedenhed ved tilrettelæggelsen af administrationen, meget let kunne miste sin slagkraft over for hensigten.

Ud fra disse betragtninger var det da også med nogen betænkelighed, vor gruppe i sin tid stemte for lovforslaget, som jo efter sin ordlyd og efter de udredninger, vi fik fra ministeren, godt kunne siges at være så temmelig bombastisk anslået. Vi kan udtrykke det således, at vi var mere enige i målsætningen end i midlerne til at fremme den.

Der var imidlertid et enkelt afsnit vedrørende støttebestræbelserne, som interesserede os ganske overordentligt, og hvortil vi i dag behandler et ændringsforslag vedrørende § 7, nemlig afsnittet om lån til industriel udvikling. Professor Arne Bertelsen sagde, at efter hans opfattelse burde